

213 Sayılı Vergi Usul Kanunu, 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, 488 Sayılı Damga Vergisi Kanunu, 492 Sayılı Harçlar Kanunu, 6802 Sayılı Gider Vergileri Kanunu, 7338 Sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanunu ve 6.12.1984 Tarihli ve 3100 Sayılı Kanunda Değişiklikler Yapılması Hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 6.7.1994 Sayı : 21982)

Kanun No
4008

Kabul Tarihi
24.6.1994

BİRİNCİ BÖLÜM
213 SAYILI VERGİ USUL KANUNU
İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 1. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 8 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti tabiyetinde bulunan her gerçek kişiye bir vergi numarası verilir. Bu hükmün uygulanmasına ilişkin usul ve esasları tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 2. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasının 1 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 6 numaralı bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki 7 ve 8 numaralı bentler eklenmiş, maddenin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Vergi beyannamesi kanunî süresi geçtiği halde verilmemişse,

7. Maliye müfettişleri, hesap uzmanları ve gelirler kontrolörlerince yapılan incelemeler sırasında, mükellefler, her türlü harcama ve tasarruflarını vergisi ödenmiş veya vergiye tabi olmayan kazançlardan sağladıklarını kanıtlayamazlarsa,

Harcama ve tasarrufların vergiye tabi tutulmuş veya vergiye tabi olmayan kazançlardan sağlandığı kanıtlanamayan kısmı, harcama ve tasarrufun yapıldığı dönemde elde edilmiş ve vergisi ödenmemiş kazanç olarak dönem matrahının takdirinde dikkate alınır.

8. Bu Kanunun mükerrer 227 nci maddesi uyarınca 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarına imzalatırma mecburiyeti getirilen beyanname ve ekleri imzalatılmazsa veya tasdik kapsamına alınan konularda yeminli malî müşavir tasdik raporu zamanında ibraz edilmezse.

Vergi beyannamesini kanunî süresi geçtikten sonra vermiş olanlara bu beyannamede gösterdikleri matrah üzerinden re'sen gerekli tarhiyat yapılır ve bu beyannameler re'sen takdir için takdir komisyonuna sevk edilmez. Ancak, vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra kendiliğinden verilen beyannameler için bu hüküm uygulanmaz.

MADDE 3. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 135 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Vergi incelemesi; hesap uzmanları, hesap uzman yardımcıları, ilin en büyük mal memuru, vergi denetmenleri, vergi denetmen yardımcıları veya vergi dairesi müdürleri tarafından yapılır.

MADDE 4. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 196 ncı maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 196 ncı madde eklenmiştir.

Kambiyo Senetleri Defteri

MÜKERRER MADDE 196. – I inci ve II nci sınıf tacirler ile serbest meslek erbabı; bu faaliyetleriyle ilgili borçları ve alacakları için düzenlenen bono, poliçe, çek ve benzeri kambiyo senetlerine ilişkin bilgileri kaydetmek üzere kambiyo senetleri defteri tutmak zorundadırlar. Birden çok işyeri veya şubenin bulunması halinde her işyeri veya şube için ayrı ayrı kambiyo senetleri defteri tutulur.

Defterin bir tarafına işletmenin alacakları için aldığı veya işletmeye ciro edilen bono, poliçe, çek ve benzeri kambiyo senetleri; diğer tarafına işletmenin borçları için düzenleyip verdiği veya ciro ettiği bono, poliçe, çek ve benzeri kambiyo senetleri, düzenlenme veya ciro tarihlerinden itibaren on gün içerisinde kaydedilir.

Bu defterde yer alacak bilgiler ile bu deftere ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 5. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 220 nci maddesine 10 numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki 11 numaralı bent eklenmiştir.

11. Kambiyo senetleri defteri.

MADDE 6. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 227 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 227 nci madde eklenmiştir.

Vergi Beyannamelerinin İmzalanması ve Yeminli Malî Müşavir Tasdik Raporları

MÜKERRER MADDE 227. – Maliye Bakanlığı :

1. Vergi beyannamelerinin 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış serbest muhasebeci, serbest muhasebeci malî müşavir veya yeminli malî müşavirler tarafından da imzalanması mecburiyetini getirmeye, bu mecburiyeti beyanname çeşitleri, mükellef grupları ve faaliyet konuları itibariyle ayrı ayrı uygulatmaya,

2. Vergi kanunlarında yer alan muafiyet, istisna, yeniden değerlendirme, zarar mahsubu ve benzeri hükümlerden yararlanılmasını Maliye Bakanlığınca belirlenen şartlara uygun olarak yeminli malî müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibraz edilmesi şartına bağlamaya,

Bu uygulamalara ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

Yukarıdaki fıkra hükümlerine göre beyannameyi imzalayan veya tasdik raporunu düzenleyen meslek mensupları, imzaladıkları beyannamelerde veya düzenledikleri tasdik raporlarında yer alan bilgilerin defter kayıtlarına ve bu kayıtların dayanağını teşkil eden belgelere uygun olmamasından dolayı ortaya çıkan vergi ziyasına bağlı olarak salınacak vergi, ceza, gecikme faizlerinden mükellefle birlikte müştereken ve müteselsilen sorumlu tutulurlar.

2 numaralı bent hükmüne göre yararlanılması yeminli malî müşavirlerce düzenlenmiş tasdik raporu ibrazı şartına bağlanan konularda, tasdik raporunu zamanında ibraz etmeyen mükellefler tasdiğe konu hakdan yararlanamazlar. Ancak, Maliye Bakanlığınca tasdik raporlarının ibraz süresini iki aya kadar uzatmaya yetkilidir.

MADDE 7. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun Mükerrer 257 nci maddesine ikinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Maliye Bakanlığı, birinci fıkrada yazılı belge tasdik işlemi; noterlere, kanunla kurulmuş meslek kuruluşlarına veya uygun göreceği diğer mercilere yaptırmaya, ticarî kazançları götürü usulde tespit edilen gelir vergisi mükelleflerine özel bir defter tuturmaya ve bu konulara ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

MADDE 8. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 274 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Emtia

Madde 274. – Satın alınan veya imal edilen emtia maliyet bedeliyle değerlenir. Mükellefler, satınaldıkları veya imal ettikleri emtianın maliyet bedelini, son giren ilk çıkar yöntemini uygulamak suretiyle de tespit edebilirler. Bu yöntemi seçenler, en az 5 yıl süre ile bu yöntemden vazgeçemezler. Bu yöntemin uygulama usul ve esaslarını tespit etmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Emtianın maliyet bedeline nazaran değerlendirme günündeki satış bedelleri % 10 ve daha fazla bir düşüklük gösterdiği hallerde mükellef, maliyet bedeli yerine 267 nci maddenin ikinci sırasındaki usul hariç olmak üzere, emsal bedeli ölçüsünü tatbik edebilir. Bu hüküm 275 inci maddede yazılı mamuller için de uygulanabilir.

MADDE 9. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesinin 4 ve 7 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

4. Amortisman tabi sabit kıymetlerini yeniden değerlemeye tabi tutan kurumlar vergisi mükellefleri ile kolektif, adi komandit ve adi şirketler dahil olmak üzere bilanço esasına göre defter utan gelir vergisi mükellefleri, yeniden değerlemenin yapıldığı hesap döneminden itibaren sabit kıymetlerini yeni değerleri üzerinden itfa ederler. Şu kadar ki bina, arsa ve araziler yeniden değerlemeden önceki kıymetleri üzerinden amortisman tabi tutulur.

Mükellefler değer artışını, pasifte özel bir fon hesabında gösterirler. Kurumlar vergisi mükellefleri, değer artışının tamamını sermayelerine ilave edebilirler. Bu suretle sermayeye eklenen değer artışları, ortaklar tarafından işletmeye ilave edilmiş kıymetler olarak kabul edilir. Değerleme yapılan kuruma iştirak eden işletmelerin aktifinde bu nedenle meydana gelen artışlar ise pasifte özel bir karşılık hesabında gösterilir ve bu karşılık sermayenin cüzü addolunur. Karşılık hesabında gösterilen değer artışı kurumlar tarafından sermayeye eklenebilir. Bu işlemler kâr dağıtım sayılmaz.

7. Değer artış fonu, sermayeye ilave dışında herhangi bir suretle başka bir hesaba nakledildiği veya işletmeden çekildiği takdirde, bu işlemin yapıldığı dönem kazancı ile ilişkilendirilmeksizin bu dönemde vergiye tabi tutulur. Gelir vergisi mükelleflerince ayrılan değer artış fonu başka bir hesaba aktarılamaz; aktarılması veya sermayeye ilave edilmesi halinde işletmeden çekilen değer olarak kabul edilir.

MADDE 10. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 315 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Normal Amortisman

Madde 315. – Mükellefler amortisman tabi iktisadî kıymetlerinin değerini, % 20 nispetinden fazla olmamak üzere, serbestçe tespit ettikleri nispetler üzerinden yok ederler.

Ancak, arazi ve binalar ile % 20 nispetinden daha yüksek bir nispette amortisman tabi tutulacak iktisadî kıymetlerin değeri, Maliye Bakanlığınca tespit ve ilan olunan nispetler üzerinden yok edilir.

MADDE 11. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 315 inci maddesinin ikinci fıkrasının 2 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

2. Bu usulde uygulanacak amortisman nispeti % 40'ı geçmemek üzere normal amortisman nispetinin iki katıdır.

MADDE 12. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 320 nci maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Ancak, kıymetlerin aktife girdiği ilk hesap döneminde, dönemin bitimine kaç ay kalmış ise bu hesap dönemi için ay kesri tam ay sayılmak suretiyle kalan ay süresi kadar amortisman ayrılır. Amortisman ayrılmayan süreye isabet eden bakiye değer, itfa süresinin son yılında tamamen yok edilir.

MADDE 13. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 344 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılık Suçunun Tarifi

Madde 344. – Kaçakçılık suçu, mükellef veya sorumlu tarafından kasten vergi ziyana sebebiyet verilmesidir. Kastın varlığının ispat külfeti iddia edene aittir.

Aşağıda yazılı hallerden herhangi biri ile vergi ziyana sebep olunması halinde kastın varlığı kabul edilir.

1. Vergi kanunlarına göre tutulması mecburî olan defterleri tutmamak, bu defterlere kaydı gereken hususları kaydetmemek, vergi matrahının azalmasını tevhit edecek tarzda tamamen veya kısmen diğer defter veya kâğıtlara kaydetmek.

2. Sahte veya muhteviyatı itibariyle yanıltıcı vesikalar tanzim etmek veya bunları bilerek kullanmak.

3. Vesikaları tahrif etmek, asıllarına uygun olmayan vesika ve suretler tanzim etmek veya tahrif edilmiş vesikalarla asıllarına uygun olmayarak tanzim edilmiş vesika ve suretleri bilerek kullanmak.

4. Vergi kanunlarına göre tutulması mecburî olan defter kayıtlarını tahrif etmek veya bu defterlerde mevhum adlara hesap açmak veyahut her türlü hesap ve muhasebe hileleri yapmak.

5. Vergi kanunlarına göre tutulması mecburî olan defterlerin sahifelerini yok ederek yerlerine başka yapıtlar koymak veya hiç yapıtlar koymamak.

6. Vergi kanunlarına göre tutulması ve muhafazası mecburî olan defter veya vesikaları yok etmek veya gizlemek (mevcudiyetleri noter tasdik kayıtları veya sair suretlerle sabit olduğu halde vergi incelemesine yetkili kimselere inceleme sırasında defter ve vesikaların ibraz edilmemesi gizleme demektir.)

MADDE 14. – 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 347 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ağır Kusurun Tarifi

Mükerrer Madde 347. – Ağır kusur, mükellef veya sorumlu tarafından aşağıdaki hallerden birisi ile vergi ziyana sebebiyet verilmesidir.

1. Verilmesi gereken vergi beyannamelerinde, toplamı 100 000 000 liradan az olmamak üzere, beyannamede yazılı vergi matrahının % 10'unu geçen bir miktarın noksan bildirilmesi veya beyan dışı bırakılan matrah veya matrah farkı veya yersiz vergi mahsup ve indirimleri nedeniyle ödenmesi gereken verginin 40 000 000 liradan az olmamak üzere noksan hesaplanmasına veya bu miktarı aşan verginin haksız yere iadesine sebebiyet verilmesi.

Beyanname dışında ayrıca bir incelemeye ihtiyaç göstermeksizin beyannamede yazılı bilgilere dayanılarak vergi dairesince tespiti mümkün olan noksan bildirimler ile katma değer vergisinin beyan edilmesi gereken donemden bir donem önce veya bir donem sonra beyan edilmesi bu hükmün dışındadır

30 uncu maddede yazılı sebeplerle verginin re'sen tarhi halinde, yukarıdaki hadleri aşan matrah veya matrah farkları da noksan beyan hükmündedir Mezkûr maddenin 1 ve 2 numaralı bentlerinde yazılı sebeplerle yapılan takdirlerde, bu hükmün uygulanması için, takdir edilen matrahın 100 000 000 lırayı aşması yeterlidir

Vergi matrahının para birimi dışındaki diğer birimlere göre tespiti halinde mezkûr hadlerin tayininde bu Kanunun değerlendirme hükümlerine göre bulunacak tutarları esas alınır

2 Vergilendirme donemi ve tarh zamanı geçtiği halde goturu ticaret ve goturu serbest meslek erbabının kazançları ile ilgili faaliyetlerinin vergi dairesinin bilgisi dışında bırakılması

3 Beyanname verme suresi geçtiği halde goturu gider usulüne tabi çiftçilerin ziraî faaliyetlerinin vergi dairesinin bilgisi dışında bırakılması

4 Beyanname verme suresi geçtiği halde ücret, gayrimenkul sermaye iradı, menkul sermaye iradı ile sair kazanç ve iratların vergi dairesinin bilgisi dışında bırakılması

5 Ticarî, ziraî ve meslekî kazançlarla ilgili faaliyetlerin vergi dairesinin bilgisi dışında bırakılması veya bu faaliyetler vergi dairesine bildirilmekle beraber, beyanname verme suresi geçtiği halde beyannamenin verilmemesi

MADDE 15 - 4 1 1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 349 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Ağır Kusurda Ceza

Madde 349 - Ağır kusur sayılan fiilleri işleyen mükelleflere veya sorumlulara ziyaa uğrattıkları verginin iki katı tutarında vergi cezası kesilir

MADDE 16 - 4 1 1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 350 ncı maddesinin maddede başlığı "Tahrir dayanan vergiler ile kanunî suresi geçtikten sonra kendiliğinden verilen beyannameler için kusur cezası" şeklinde değiştirilmiş ve maddeye birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir

Vergi incelemesine başlanılmasından veya takdir komisyonuna sevk edilmesinden sonra verilenler hariç olmak üzere, kanunî suresi geçtikten sonra kendiliğinden verilen vergi beyannameleri için ziyaa uğrattılan verginin % 50'si tutarında kusur cezası kesilir

MADDE 17 - 4 1 1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Ozel Usulsuzlukler ve Cezaları

a) Fatura ve benzeri evrak verilmemesi ve alınmaması ile diğer şekil ve usul hükümlerine uyulmaması

Madde 353 - 1 Verilmesi ve alınması icabeden fatura, gider pusulası, mustahsil makbuzu ile serbest meslek makbuzunu vermeyen ve almayanlardan herbirine, her fatura, gider pusulası, mustahsil makbuzu ve serbest meslek makbuzu için 1 000 000 liradan aşağı olmamak üzere bu belgelere yazılması gereken meblağın yüzde yirmibeş nispetinde özel usulsuzluk cezası kesilir

2. Perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihazla verilen fiş, giriş ve yolcu taşıma bileti, sevk irsaliyesi, taşıma irsaliyesi, yolcu listesi, günlük müşteri listesi ile Maliye Bakanlığınca düzenlenme zorunluluğu getirilen belgelerin; kullanılmadığının, düzenlenmediğinin, bulundurulmadığının, irsaliye ve yolcu listesinin ayrıca taşıtta bulundurulmadığının, düzenlenen belgelerde aslı ile örneğinde farklı meblağlara yer verildiğinin veya gerçeğe aykırı olarak düzenlendiğinin tespiti halinde, herbir belge için 1 000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

3. 232 nci maddenin birinci fıkrasının 1 ila 5 numaralı bentlerinde sayılmayan kişilerin, fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, perakende satış vesikası, ödeme kaydedici cihaz fişi ve giriş ve yolcu taşıma biletlerini almadıklarının tespit edilmesi halinde, bunlara münhasıran bu maddenin 1 numaralı bendinde belirtilen cezanın beşte biri kadar özel usulsüzlük cezası kesilir. Şu kadar ki, bu cezanın kesilebilmesi için, belge alınmadığına ilişkin tespit vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından yapılması şarttır. Bu hükmün uygulanmasında belge düzenlenmediğine ve alınmadığına ilişkin tespit tutanağının bu belgeleri almayan veya vermeyenlere verilen örneği, ceza ihbarnamesi yerine geçer ve ceza 7 gün içinde ödenir. Bu cezanın tespit tutanağının düzenlendiği gün içinde ödenmesi halinde cezanın yarısı indirilir. 7 gün geçtiği halde ödenmeyen ceza iki kat olarak tahsil edilir.

4. Günlük kasa defteri, günlük perakende satış ve hâsılat defteri, serbest meslek kazanç defteri ile Maliye Bakanlığınca tutulma ve günü gününe kayıt edilme mecburiyeti getirilen defterlerin günü gününe tutulmaması veya yoklama ve incelemeye yetkili olanlara istendiğinde ibraz edilmemesi halinde ve vergi kanunlarının uygulanması bakımından levha bulundurma veya asma zorunluluğu bulunan mükelleflerin bu zorunluluğa uymamaları halinde, her tespit 1 000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

5. Bu Kanunun mükerrer 354 üncü maddesine göre işyerleri için kapatma kararı verilen ve işletme hesabı esasına göre defter tutan mükelleflere; bir takvim yılı içinde ilk uygulama için 2 000 000 lira, ikinci uygulama için 4 000 000 lira, üçüncü ve daha sonraki her uygulama için ise 8 000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir. Bilanço usulü esasına göre defter tutan mükellefler ile serbest meslek erbabı için bu cezalar bir kat artırılarak uygulanır.

6. Bu Kanuna göre belirlenen muhasebe standartlarına, tek düzen hesap planına ve malî tablolara ilişkin usul ve esaslara uymayanlara 25 000 000 lira özel usulsüzlük cezası kesilir.

Bu maddede yazılı usulsüzlükler sonucunda vergi ziyayı da meydana geldiği takdirde bu ziyanın gerektirdiği vergi cezaları ayrıca kesilir ve bu cezalar hakkında 336 ncı madde hükmü uygulanmaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 18. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 354 üncü maddesine üçüncü fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki iki fıkra eklenmiştir.

Uygulanacak safhaya gelen işyeri kapatma cezası, kapatma kararının uygulanmasından önce mükelleflerin yazılı olarak istemeleri halinde para cezasına çevrilir. İşyeri kapatma cezasının para cezasına çevrilmek suretiyle uygulanmasından sonra aynı takvim yılı içerisinde işlenen fiiller nedeniyle uygulanacak safhaya gelen işyeri kapatma cezaları para cezasına çevrilmez.

Para cezası, sanayi sektöründe çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen ve kapatma kararına ilişkin yazının mükellefe tebliğ edildiği tarihte yürürlükte bulunan asgarî ücretin bir yıllık brüt tutarından az olmamak üzere, mükelleflerin bir önceki yıl gelir veya kurumlar vergisi beyan-

namelerinde yer alan dönem kazancının yüzde beşi olarak hesaplanır ve bir yazı ile mükellefe bildirilir. Hesaplanan para cezası, mükellefe tebliğ edildiği tarihten itibaren 15 gün içerisinde tamamen ödenmediği takdirde, işyeri kapatma cezası uygulanır.

MADDE 19. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 358 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılığa Teşebbüs Suçunun Tarifi

Madde 358. - 1. 344 üncü maddenin 1-6 numaralı bentlerinde yazılı kaçakçılık suçları veya bir hesap dönemi içinde ayrı tarihlerde en az dört defa fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu düzenlememe ve iki defa vesikasız mal bulundurma fiilleri, verginin tarihi için kanunda belli edilen sürenin girmesinden önce meydana çıkarılanlar, bu fiillerin vergi ziyaına neden olup olmayacağına bakılmaksızın;

2. Bu Kanunun 127 nci maddesinin (d) bendi uyarınca Maliye Bakanlığının özel işaretli görevlisinin ikazına rağmen durmayan aracın sürücüsü;

3. Muhteviyatı itibariyle yanıltıcı belge basan veya mükerrer 257 nci maddenin verdiği yetkiye dayanılarak çıkartılan Yönetmelikte belirtilen bildirim görevini yerine getirmeyen anlaşmalı matbaalar ile anlaşması olmadığı halde bu Kanun uyarınca tutulması veya düzenlenmesi zorunlu belgeleri basanlar ve bu belgeleri kullananlar;

Kaçakçılığa teşebbüs etmiş sayılırlar.

MADDE 20. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

344 üncü maddenin 1-6 numaralı bentlerinde yazılı kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında 345 inci maddede yazılı vergi cezalarından ayrı olarak altı aydan üç yıla kadar hapis cezası ile bu kadar müddet ticaret, sanat ve meslek icrasından mahrumiyete hükmolunur.

MADDE 21. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 360 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kaçakçılığa Teşebbüste Hapis Cezası

Madde 360. - Bu Kanunun 358 inci maddesinde yazılı fiilleri işleyenler hakkında üç aydan bir yıla kadar hapis cezası hükmolunur.

Kaçakçılığa teşebbüs suçu nedeniyle hükmolunan hapis cezasının paraya çevrilmesi halinde, para cezası tutarının hesabında; hapis cezasının her bir günü için sanayi sektöründe çalışan 16 yaşından büyük işçiler için belirlenen yürürlükteki asgarî ücretin bir aylık brüt tutarının yarısı esas alınır ve hükmolunan bu para cezası ertelenemez.

MADDE 22. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 376 ncı maddeden sonra gelmek üzere 205 sayılı Kanunla eklenen Ek 1 inci maddenin birinci fıkrası ile 3239 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi ile eklenen Ek 11 inci maddenin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İkmalen, re'sen veya idarece tarh edilen vergilerle bunlara ilişkin vergi cezalarının tahakkuk edecek miktarları mevzuunda; idare, bu bölümde yer alan hükümler dairesinde mükellefler veya cezaya muhatap olanlarla aşağıda yazılı hususlarda uzlaşabilir. Ancak, kaçakçılık suçu cezası kesilen tarihyata ilişkin vergi ve ceza uzlaşma mevzuu yapılamaz.

Maliye Bakanlığı; vergi incelemesine dayanılarak salınacak vergilerle kesilecek cezalarda tarihyat öncesi uzlaşma yapılmasına izin verebilir. Ancak; inceleme sonucunda kaçakçılık cezalılı tarihyat

hiyat yapılmasını gerektiren tespitler nedeniyle salınacak vergi ve kesilecek kaçakçılık suçu cezası tarhiyat öncesi uzlaşma mevzuu yapılamaz.

MADDE 23. - 4.1.1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa Geçici 17 nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki Geçici 18 inci madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 18. - Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce aktife giren iktisadî kıymetler hakkında aktife alındıkları yılda yürürlükte olan hükümlere göre amortisman ayrılmasına devam olunur.

İKİNCİ BÖLÜM

193 SAYILI GELİR VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 24. - 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 40 ıncı maddesinin 5 numaralı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve 7 numaralı bendine aşağıdaki parantez içi hüküm eklenmiştir.

5. Kiralama yoluyla edinilen veya işletmeye dâhil olan ve işte kullanılan taşıtların giderleri (Nakliyecilikte kullanılanlar hariç olmak üzere, binek otomobillerinin ve zati ve ailevî ihtiyaçlar için de kullanılan diğer taşıtların giderlerinin yarısı),

(Nakliyecilikte kullanılanlar hariç olmak üzere, binek otomobillerinin ve zati ve ailevî ihtiyaçlar için de kullanılan diğer taşıtların amortismanlarının yarısı.)

MADDE 25. - 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesinin birinci fıkrasına (bu fıkranın 6 numaralı bendinden sonra gelmek üzere) aşağıdaki 7 ve 8 numaralı bentler eklenmiştir.

7. Kiralama yoluyla edinilen veya işletmede kayıtlı olan yat, kotra, tekne, sürat teknesi gibi motorlu deniz, uçak ve helikopter gibi hava taşıtlarından işletmenin esas faaliyet konusu ile ilgili olmayanların giderleri ile amortismanları,

8. Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre, dönem sonu stoklarını son giren ilk çıkar yöntemine göre değerleyen veya amortismanına tabi iktisadî kıymetlerini yeniden değerlemeye tabi tutanların, işletmede kullandıkları yabancı kaynaklara ilişkin faiz, komisyon, vade farkı, kâr payı, kur farkı ve benzeri adlar altında yaptıkları giderler ve maliyet unsurları toplamına (yatırımın maliyetine eklenenler hariç) aşağıdaki indirim oranının uygulanması suretiyle bulunacak kısmın % 25'i.

İndirim oranı, Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre o yıl için tespit edilmiş olan yeniden değerlendirme oranının, ilgili kuruluşlardan alınan bilgilere göre Maliye Bakanlığınca o yıl için hesaplanan ortalama ticarî kredi faizi oranına bölünmesi suretiyle bulunur.

Sanayi siciline kayıtlı imalatçıların imalat faaliyetlerinde kullandıkları yabancı kaynaklara ait gider ve maliyet unsurlarına bu bent hükmü uygulanmaz.

Bu bendin birinci paragrafında yer alan % 25 oranını, % 100'e kadar artırmaya Bakanlar Kurulu; bendin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye ise Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 26. - 31.12.1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici 41 inci madde eklenmiştir.

Geçici Madde 41. - Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 81 inci maddesine 3946 sayılı Kanunla eklenen son fıkra hükmü, 1.1.1993 tarihinden itibaren iktisap edilen mal ve hakların elden çıkarılmasından doğan kazançlar hakkında uygulanır. Bu tarihten önce iktisap edilen mal ve haklara Gelir Vergisi Kanununun mükerrer 80 inci maddesinin 3824 sayılı Kanunla değişmeden önceki hükümleri uygulanır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

5422 SAYILI KURUMLAR VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 27. – 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesinin 11 numaralı bendinden sonra gelmek üzere maddeye aşağıdaki 12 ve 13 numaralı bentler eklenmiştir.

12. Kiralama yoluyla edinilen veya işletmede kayıtlı olan yat, kotra, tekne, sürat teknesi gibi motorlu deniz, uçak ve helikopter gibi hava taşıtlarından işletmenin esas faaliyet konusu ile ilgili olmayanların giderleri ile amortismanları.

13. Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre, dönem sonu stoklarını son giren ilk çıkar yöntemi-ne göre değerleyen veya amortismanına tabi sabit kıymetlerini yeniden değerlemeye tabi tutan kurumların (Bankalar, Sigorta Şirketleri ve Finans Kurumları hariç) Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesinin 8 numaralı bendindeki esaslar çerçevesinde hesapladıkları giderler.

MADDE 28. – 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 45 inci maddeyi takiben aşağıdaki mükerrer 45 inci madde eklenmiştir.

İndirim ve İstisnaların Sınırı

MÜKERRER MADDE 45. – 1. Kurumlar vergisine ilişkin istisna, muafiyet ve kurum kazan-cının tespitinde indirimleri düzenleyen hükümler, ancak bu Kanun, Gelir Vergisi Kanunu ve Ver-gi Usul Kanununa hüküm eklenmek veya bu kanunlarda değişiklik yapılmak suretiyle düzenlenir.

2. Uluslararası anlaşma hükümleri saklıdır.

MADDE 29. – 3.6.1949 tarihli ve 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

GEÇİCİ MADDE 22. - Kurumlar Vergisi Kanununa bu Kanunla eklenen mükerrer 45 inci madde hükmünün yürürlüğünden önce kurumlar vergisine ilişkin olarak başka Kanunlarda yer alan muafiyet, istisna ve indirim hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

3065 SAYILI KATMA DEĞER VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 30. – 25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Madde 9. – 1. Mükellefin Türkiye içinde ikametgânının, işyerinin, kanunî merkezî ve iş mer-kezinin bulunmaması hallerinde ve gerekli görülen diğer hallerde Maliye Bakanlığı, vergi alacağı-nın emniyet altına alınması amacıyla, vergiye tabi işlemlere taraf olanları verginin ödenmesinden sorumlu tutabilir.

2. Fiilî ya da kaydî envanter sırasında belgesiz mal bulundurulduğu veya belgesiz hizmet sat-ın alındığının tespiti halinde, bu alışlar nedeniyle ziyaa uğratılan katma değer vergisi, belgesiz mal bulunduran veya hizmet satın alan mükelleften aranır.

Belgesiz mal bulundurdıkları veya hizmet satın aldıkları tespit edilen mükelleflere, bu mal ve hizmetlere ait alış belgelerinin ibrazı için tespit tarihinden itibaren 10 günlük bir süre verilir. Bu sü-re içinde alış belgelerinin ibraz edilememesi halinde, belgesi ibraz edilemeyen mal ve hizmetlerin tespit tarihindeki emsal bedeli üzerinden hesaplanan katma değer vergisi, alışlarını belgeleyeme-yen mükellef adına re'sen tarhedilir. Bu tarihyata kaçakçılık cezası uygulanmaz.

Ancak belgesiz alınan mal ve hizmetleri satanlara, bu satışlarla ilgili olarak, vergi inceleme raporuna dayanılarak katma değer vergisi tarhiyatı yapıldığı takdirde, ziyaa uğratılan vergi ve buna ilişkin ceza ayrıca alıcılardan aranmaz

MADDE 31 – 25 10 1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 uncu maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

a) Faaliyetleri kısmen veya tamamen deniz, hava ve demiryolu taşıma araçlarının, yuzer tesis ve araçların kiralanması veya çeşitli şekillerde işletilmesi olan mukelleflere bu amaçla yapılan deniz, hava ve demiryolu taşıma araçlarının, yuzer tesis ve araçlarının teslimleri ile bunların tadili, onarım ve bakımı şeklinde ortaya çıkan hizmetler,

MADDE 32 – 25 10 1984 tarihli ve 3065 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin 1 inci fıkrasının 3297 sayılı Kanunla değişik (b) bendinin sonuna aşağıdaki paragraf eklenmiştir

Gumruk Kanununun 10 uncu maddesinin 7 ve 8 numaralı bentleri kapsamında ithal edilen ev eşyasının, katma değer vergisi istisnasından yararlanabilmesi için, bu eşyanın naklihaneye sahibine ait olduğunun anlaşılması ve her cinsten bir adet olması şarttır Muaf olarak ev eşyası ithal hakkı Yurt İçi Gumruk Hattı Dışı Eşya Satış Mağazalarından eşya satın alınarak kullanıldığında, bu eşyanın satın alındığı tarihten itibaren bir yıl içinde dahilî ticarete konu edildiği tespit edilirse bu Kanuna göre ödenmesi gereken vergi, devreden ve devralandan ayrı ayrı aranır ve Gumruk Kanunu uyarınca gumruk vergisindeki esaslar dairesinde ceza uygulanır

BEŞİNCİ BOLUM

488 SAYILI DAMGA VERGİSİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİK

MADDE 33 – 1 7 1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun mukerrer 30 uncu maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir

Bakanlar Kurulu, Sermaye Piyasası Kanununun uygulanması ile ilgili olarak Sermaye Piyasası Kurulunca düzenlenmesi öngörülen kâğıtların tabii olduğu damga vergisi nispetini "0" sifira kadar indirmeye, indirilen nispeti kanunî seviyesine kadar çıkarmaya ve bu nispetler dahilinde kâğıtlar itibarıyla farklı nispetler tespit etmeye yetkilidir

ALTINCI BOLUM

492 SAYILI HARÇLAR KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİK

MADDE 34 – 2 7 1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarifenin "VI-Meslek erbabına verilecek tezkere, vesika ve ruhsatnamelerden alınacak harçlar" bölümünün 16 ncı bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş, aynı tarifenin sonuna aşağıdaki "XI-Finansal faaliyet izin belgesi harçları" bölümü eklenmiştir

16 Silah taşıma ve bulundurma vesikaları

a) Resmî makamlar tarafından hususî eşhasa verilecek silah taşıma mu-
saade vesikaları (Her yıl için)

(1 000 000 TL.)

b) Bulundurma vesikaları

(500 000 TL.)

XI – Finansal faaliyet izin belgesi harçları

1 Banka kuruluş ve faaliyet izin belgeleri

a) Türkiye'de kurulmuş ve kurulacak bankalar ile yabancı bankaların
Türkiye'de açtıkları ve açacakları Merkez Şubelerine ilişkin izin belgeleri
(Her yıl için)

(500 000 000 TL.)

b) Serbest bölgelerde faaliyet göstermek üzere kurulacak bankalar ve
açılacak yabancı banka şubelerine ilişkin belgeler (Her banka ve şube için)

(500 000 000 TL.)

4008

24.6.1994

- c) Bütün Bankaların, serbest bölgelerdekiler de dahil olmak üzere açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (Her şube için) (100 000 000 TL.)
2. Özel Finans Kurumları Kuruluş izin belgeleri :
- a) Özel finans kurumları kuruluş izin belgesi (Her yıl için) (500 000 000 TL.)
- b) özel Finans kurumlarının açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (Her şube için) (100 000 000 TL.)
3. Sermaye piyasasında aracılık yapan kurumlara verilen yetki belgeleri (Her belge için ayrı olmak üzere) (Her yıl için) (100 000 000 TL.)
4. Yatırım ortaklığı kurma ve faaliyet izin belgeleri (100 000 000 TL.)
5. Finansal kiralama şirketleri kuruluş izin belgeleri :
- a) Finansal kiralama şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (100 000 000 TL.)
- b) Finansal kiralama şirketlerinin, serbest bölgelerdekiler de dahil olmak üzere açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (Her şube için) (50 000 000 TL.)
6. Faktoring şirketleri kuruluş izin belgeleri :
- a) Faktoring şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (100 000 000 TL.)
- b) Faktoring şirketlerinin, serbest bölgelerdekiler de dahil olmak üzere açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (Her şube için) (50 000 000 TL.)
7. Yetkili müesseseler (Döviz büfeleri) kuruluş izin belgeleri :
- a) Yetkili müesseseler (Döviz büfeleri) kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (100 000 000 TL.)
- b) Yetkili müesseselerin (Döviz büfeleri) açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (50 000 000 TL.)
8. Sigorta şirketleri kuruluş izin belgeleri (Her yıl için) (250 000 000 TL.)
9. Diğer finansal kurumlara ilişkin belgeler:
- a) Diğer finansal kurumlar kuruluş ve faaliyet izin belgeleri (Her yıl için) (100 000 000 TL.)
- (Diğer finansal kurumlar, yukarıda belirtilen kurumların dışında kalan, ancak finansal hizmet vermek üzere kuruluşu veya faaliyetleri yetkili kamu mercilerinin iznine tabi gerçek ve tüzelkişilerdir.)
- b) (a) fıkrasında belirtilen kuruluşların açacakları şubelerle ilgili izin belgeleri (Her şube için) (50 000 000 TL.)

YEDİNCİ BÖLÜM

6802 SAYILI GİDER VERGİLERİ KANUNU İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİK

MADDE 35. – 13.7.1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasına (n) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (o) ve (p) bentleri eklenmiştir.

o) Bankaların, yetkili müesseselerin, özel finans kuruluşlarının ve PTT'nin Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkındaki Kararlar ve bu kararlara dayanılarak çıkarılan tebliğlere göre Merkez Bankasına yapacakları zorunlu, döviz ve efektif devirleri,

p) Arbitraj muameleleri ve bu muameleler sonucu lehe alınan paralar.

SEKİZİNCİ BÖLÜM
7338 SAYILI VERASET VE İNTİKAL VERGİSİ KANUNU
İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİKLER

MADDE 36. – 8.6.1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 4 üncü maddesinin (b), (d) ve (e) bentleri ile son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) Değerleri 10 uncu maddeye göre belirlenen menkul ve gayrimenkul mallardan evlatlıklar da dahil olmak üzere füruğ ve eşten her birine isabet eden miras hisselerinin 400 000 000 lirası (füruğ bulunmaması halinde eşe isabet eden miras hissesinin 800 000 000 lirası);

d) İvazsız suretle vaki intikallerin 10 000 000 lirası;

e) Para ve mal üzerine düzenlenen yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerin 10 000 000 lirası;

(b), (d) ve (e) bentlerine göre, her bir takvim yılında uygulanacak istisna hadleri, önceki yılda uygulanan istisna hadlerine bu yıla ilişkin olarak Vergi Usul Kanunu hükümleri uyarınca belirlenen yeniden değerlendirme oranında artış yapılmak suretiyle tespit olunur. Artırım sırasında 1 milyon liraya kadar olan tutarlar dikkate alınmaz.

MADDE 37. – 8.6.1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nispetler

Madde 16. – Veraset ve İntikal Vergisi aşağıda yazılı nispetler üzerinden alınır.

Matrah	Füruğlar, eşler, ana ve baba için (Evlatlıklarla nesebi sahih olmayan çocukların Medenî Kanunun 257 ve 443 üncü maddelerine göre alacakları miraslar bu gruba dahildir.) Vergi nispeti yüzde	Kardeşler, büyük ana, büyük baba ve füruğları için Vergi nispeti yüzde	1 ve 2 nci gruplar dışındaki kalanlar için Vergi nispeti yüzde
İlk 50 000 000 lira için	4	7	10
Sonra gelen 100 000 000 lira için	7	10	13
Sonra gelen 150 000 000 lira için	10	13	16
Sonra gelen 200 000 000 lira için	13	16	20
Sonra gelen 250 000 000 lira için	16	20	25
Matrahın 750 000 000 lirayı aşan bölümü için	20	25	30

Bakanlar Kurulu, yukarıda yer alan matrah dilimlerini topluca 10 katına kadar artırmaya yetkilidir.

Futbol müsabakalarına ait müşterek bahislerde kazanan kupon sahiplerine ödenen ikramiyelerde nispet yüzde 20 olarak uygulanır.

DOKUZUNCU BÖLÜM
3100 SAYILI KATMA ADEĞER VERGİSİ MÜKELLEFLERİNİN ÖDEME KAYDEDİCİ
CİHAZLARI KULLANMALARI MECBURİYETİ HAKKINDA KANUN
İLE İLGİLİ DEĞİŞİKLİK

MADDE 38. – 6.12.1984 tarihli ve 3100 sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanuna, 3482 sayılı Kanunla eklenen Mükerrer 8 inci maddesinin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Onaylanan modele uygun üretim veya ithalat yapmayan, cihazları satışa sunmadan önce Maliye Bakanlığının özel mühürü ile mühürlentirmeyen, servis teşkilatını (satış, bakım-onarım) kurmayan, satışını yaptığı her cihazın yedek parça da dahil olmak üzere en az 10 yıllık bakım ve onarımını sağlayamayan üretici veya ithalatçı kuruluşlar ile süresi içerisinde ödeme kaydedici cihazları almayan, cihazları bozan, bozuk cihazları kullanan veya başkalarının kullanmasına izin veren mükellefler, kaçakçılığa teşebbüs etmiş sayılırlar. Bu mükellefler hakkında Vergi Usul Kanununun 360 inci maddesinde yer alan ceza uygulanır.

Üretici veya ithalatçı kuruluşlar, Maliye Bakanlığının özel mühürü ile mühürlenmiş her 500 cihaz için en az bir eleman bulunduracak şekilde yurt sathına yayılmış bakım ve onarım teşkilatlarını kurmak zorundadırlar.

ONUNCU BÖLÜM
KALDIRILAN HÜKÜM

MADDE 39. – 2.7.1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarifinin VI nci bölümünün 12 ve 17 nci bentleri yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1. – Bu Kanunun 34 üncü maddesi ile Harçlar Kanununa bağlı (8) sayılı tarife eklenen XI – Finansal faaliyet izin belgesi harçları bölümünde yer alan ve yıllık harç kapsamına alınan belgelerden, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar düzenlenmiş bulunanlara ait 1994 yılı kıst dönemine ait harçlar tahsil edilmez.

MADDE 40. – Bu Kanunun;

1, 2, 4, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 22, 24 ve 25 inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesine eklenen 7 numaralı bent ve 27 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine eklenen 12 numaralı bent 1.1.1995 tarihinde,

2. 8 inci maddesi, 25 inci maddesi ile Gelir Vergisi Kanununun 41 inci maddesine eklenen 8 numaralı bent ve 27 nci maddesi ile Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci maddesine eklenen 13 numaralı bent 1.1.1996 tarihinde,

3. 35 inci maddesi yayımını izleyen aybaşında,

4. Diğer hükümleri yayımı tarihinde,

Yürürlüğe girer.

MADDE 41. – Bu Kanun hükümlerini Maliye Bakanı yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
45	36	117
61	106	8
63	119	254:277
	120	325:381
	121	414:472,475:485
	122	521:568
	123	592:608,613,703:707

I. – Gerekçeli 659 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 119 uncu Birleşim tutanağına bağlıdır.

II. – Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmüştür.

III. – Esas No. : 1/641